

Επίσημη Εφημερίδα

C 236

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

51ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

13 Σεπτεμβρίου 2008

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2008/C 236/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 223 της 30.8.2008 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2008/C 236/02

Υπόθεση C-504/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/57/ΕΟΚ — Ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πλημμελής μεταφορά) 2

2008/C 236/03

Υπόθεση C-142/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Ecologistas en Acción-CODA κατά Ayuntamiento de Madrid (Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Διαδικασία εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων έργων — Έργα ανακατασκευής και βελτίωσης αστικών οδών — Υποβολή) 2

EL

2008/C 236/04	Υπόθεση C-204/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — C.A.S. SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 239 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Επιστροφή και διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Συμπυκνωμένος χυμός φρούτων προελεύσεως Τουρκίας — Πιστοποιητικά κυκλοφορίας — Πλαστογράφηση — Ειδική κατάσταση) 3	3
2008/C 236/05	Υπόθεση C-237/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του Bundesverwaltungsgericht — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dieter Janeczek κατά Freistaat Bayern (Οδηγία 96/62/ΕΚ — Εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος — Καθορισμός οριακών τιμών — Δικαίωμα ενός τρίτου, του οποίου θίγεται η υγεία, να εκπονηθεί σχέδιο δράσεως) 3	3
2008/C 236/06	Υπόθεση C-493/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 26, παράγραφος 3 — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Δίκτυα και υπηρεσίες — Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός επείγουσας ανάγκης — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 4	4
2008/C 236/07	Υπόθεση C-127/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του High Court of Ireland — Ιρλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi, Roksana Batkowska κατά Minister of Justice, Equality and Law Reform (Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος κράτους μέλους — Μέλη οικογένειας που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών — Υπήκοοι τρίτων χωρών που εισήλθαν στο κράτος μέλος υποδοχής προτού καταστούν σύζυγοι πολίτη της Ένωσης) 4	4
2008/C 236/08	Υπόθεση C-364/07: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2008 (Αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κέρκυρας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Σπυρίδων Βασιλάκης, Θεόδωρος Γκισδάκης, Πέτρος Γραμμένος, Νικόλαος Γραμμένος, Θεοδόσιος Γραμμένος, Μαρία Καραβασίλη, Ελευθέριος Κοντομάρης, Σπυρίδων Κομνηνός, Θεόφιλος Μεσημέρης, Σπυρίδων Μοναστηριώτης, Σπυρίδων Μουμούρης, Νεκταρία Μέξα, Νικόλαος Παππάς, Χρήστος Βλάχος, Αλέξανδρος Γρασσέλης, Σταμάτιος Κουρτελέσης, Κωνσταντίνος Πουλημένος, Σάββας Σιδερόπουλος, Αλέξανδρος Δελλής, Μιχαήλ Ζέρβας, Ιγνάτιος Κοσκιέρης, Δημήτριος Ντάικος και Χρήστος Ντράνος κατά Δήμου Κερκυραίων (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Έννοιες των «διαδοχικών συμβάσεων» και των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση των συμβάσεων αυτών — Μέτρα για την αποτροπή καταχρήσεων — Κυρώσεις — Αντιμετώπιση, σε εθνικό επίπεδο, των διαφορών και καταγγελιών — Περιεχόμενο της υποχρεώσεως σύμφωνης ερμηνείας) 5	5
2008/C 236/09	Υπόθεση C-265/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia στις 19 Ιουνίου 2008 — Federutility κ.λπ. κατά Autorità per l' energia elettrica e il gas 6	6
2008/C 236/10	Υπόθεση C-274/08: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας 7	7
2008/C 236/11	Υπόθεση C-276/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 26 Ιουνίου 2008 — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick κατά Υπουργού Εξωτερικών και Μετανάστευσης 8	8
2008/C 236/12	Υπόθεση C-285/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de Cassation (Γαλλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Société Moteurs Leroy Somer κατά Société Dalkia France και Société Ace Europe 8	8

2008/C 236/13	Υπόθεση C-287/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Milano (Ιταλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Crocefissa Savia κ.λπ. κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca κ.λπ.	9
2008/C 236/14	Υπόθεση C-301/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Λουξεμβούργο) στις 7 Ιουλίου 2008 — Ειρήνη Μπογιατζή, σύζυγος Βεντούρα κατά Deutscher Luftpool, Εταιρίας Luxair SA, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και Le Foyer Assurances SA	9
2008/C 236/15	Υπόθεση C-317/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Rosalba Alassini κατά Telecom Italia SpA	10
2008/C 236/16	Υπόθεση C-318/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Filomena Califano κατά Wind SpA	10
2008/C 236/17	Υπόθεση C-319/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Lucia Anna Giorgia Iacono κατά Telecom Italia SpA	11
2008/C 236/18	Υπόθεση C-320/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Multiservice Srl κατά Telecom Italia SpA	11
2008/C 236/19	Υπόθεση C-323/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 16 Ιουλίου 2008 — Ovidio Rodríguez Mayor, Pilar Pérez Boto, Pedro Gallego Morzillo, Alfonso Francisco Pérez, Juan Marcelino Gabaldón Morales, Marta María Maestro Campo και Bartolomé Valera Huete κατά κληρονόμων εξ αδιαθέτου Rafael de las Heras Dávila, Sagrario de las Heras Dávila και Fondo de Garantía Salarial	12
2008/C 236/20	Υπόθεση C-328/08: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	12
2008/C 236/21	Υπόθεση C-365/06: Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	13
2008/C 236/22	Υπόθεση C-31/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	13

Πρωτοδικείο

2008/C 236/23	Υπόθεση T-251/06: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Meyer-Falk κατά Επιτροπής	14
2008/C 236/24	Υπόθεση T-273/08: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2008 — X Technology Swiss GmbH κατά FEEA — Ipko-Amcor (First-On-Skin)	14
2008/C 236/25	Υπόθεση T-276/08: Αγωγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Al-Aqsa κατά Συμβουλίου	15
2008/C 236/26	Υπόθεση T-277/08: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Bayer Healthcare κατά FEEA — Laboratorios ERN (CITRACAL)	15
2008/C 236/27	Υπόθεση T-284/08: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2008 — People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου	16
2008/C 236/28	Υπόθεση T-292/08: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2008 — Inditex κατά FEEA/Marín Díaz de Cerio (λεκτικό σήμα OFTEN)	16

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2008/C 236/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 223 της 30.8.2008

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 209 της 15.8.2008

EE C 197 της 2.8.2008

EE C 183 της 19.7.2008

EE C 171 της 5.7.2008

EE C 158 της 21.6.2008

EE C 142 της 7.6.2008

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-504/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/57/ΕΟΚ — Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πλημμελής μεταφορά)

(2008/C 236/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και I. Kaufmann-Bühler)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia και W. Ferrante, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Πλημμελής μεταφορά στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1992, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια (όγδοη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ 1992, L 245, σ. 6) — Ορισμός συντονιστών για θέματα ασφάλειας και υγείας για εργοτάξιο στο οποίο συμμετέχουν πλείονες επιχειρήσεις

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείπουν να μεταφέρει ορθώς στην εσωτερική της έννομη τάξη το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1992, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά

εργοτάξια (όγδοη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ecologistas en Acción-CODA κατά Ayuntamiento de Madrid

(Υπόθεση C-142/07) ⁽¹⁾

(Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Διαδικασία εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων έργων — Έργα ανακατασκευής και βελτίωσης αστικών οδών — Υποβολή)

(2008/C 236/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ecologistas en Acción-CODA

κατά

Ayuntamiento de Madrid

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Ερμηνεία της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40)

Διατακτικό

Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προβλέπει την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των σχεδίων ανακατασκευής και βελτίωσης αστικών οδών όταν πρόκειται είτε για σχέδια του παραρτήματος Ι, σημείο 7, στοιχείο β' ή γ', της οδηγίας αυτής, είτε για σχέδια του παραρτήματος ΙΙ, σημεία 10, στοιχείο ε', ή 13, πρώτη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας, τα οποία μπορούν λόγω της φύσεώς τους, των διαστάσεών τους ή της θέσεώς τους και, ενδεχομένως, λαμβανομένης υπόψη της αλληλεπίδρασής τους με άλλα σχέδια έργων, να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

(¹) ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — C.A.S. SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-204/07 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 239 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Επιστροφή και διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Συμπυκνωμένος χυμός φρούτων προελεύσεως Τουρκίας — Πιστοποιητικά κυκλοφορίας — Πλαστογράφηση — Ειδική κατάσταση)

(2008/C 236/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: C.A.S. SpA (εκπρόσωπος: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και S. Schönberg επικουρούμενοι από τον M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 6ης Φεβρουαρίου 2007, T-23/03, C.A.S. κατά Επιτροπής, περί απορρίψεως της προσφυγής με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως REC 10/01 της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με αίτηση διαγραφής εκ των υστέρων εισπραχθέντων εισαγωγικών δασμών επί συμπυκνωμένων χυμών φρούτων, προελεύσεως Τουρκίας, που εισήχθησαν υπό την κάλυψη πιστοποιητικών καταγωγής τα οποία αποδείχθηκαν πλαστά κατόπιν μεταγενέστερου ελέγχου — Παραβάσεις και σφάλματα των τουρκικών αρχών και της Επιτροπής, τα οποία θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να συνιστούν ειδική κατάσταση, κατά την έννοια του άρθρου 239 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Κατανομή του βάρους αποδείξεως όσον αφορά την ύπαρξη ειδικής καταστάσεως — Νομικός χαρακτηρισμός εγγράφων και πραγματικών περιστατικών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 6ης Φεβρουαρίου 2007, T-23/03, CAS κατά Επιτροπής.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2002 (REC 10/1).
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του Bundesverwaltungsgericht — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dieter Janecek κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-237/07) (¹)

(Οδηγία 96/62/ΕΚ — Εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος — Καθορισμός οριακών τιμών — Δικαίωμα ενός τρίτου, του οποίου θίγεται η υγεία, να εκπονηθεί σχέδιο δράσεως)

(2008/C 236/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dieter Janeczek

κατά

Freistaat Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος (ΕΕ L 296, σ. 55) — Δικαίωμα τρίτου, του οποίου η υγεία πλήττεται, να ζητήσει την εκπόνηση σχεδίου δράσεως όπως προβλέπει η οδηγία, και, κατά το εθνικό δίκαιο, να ζητήσει από τη δικαιοσύνη να λάβει μέτρα προκειμένου να τηρηθούν οι οριακές τιμές που ισχύουν για τα σωματίδια σκόνης

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος υπερβάσεως των οριακών τιμών ή των ορίων συναγεμίου, οι άμεσα θιγόμενοι ιδιώτες πρέπει να μπορούν να πετύχουν από τις αρμόδιες αρχές την εκπόνηση σχεδίου δράσεως, ακόμη και αν, βάσει του εθνικού δικαίου, διαθέτουν άλλα μέσα για να πετύχουν από τις αρχές αυτές τη λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως,
- 2) Τα κράτη μέλη έχουν, υπό τον έλεγχο του εθνικού δικαστή, μόνον την υποχρέωση να λάβουν, στο πλαίσιο ενός σχεδίου δράσεως και βραχυπρόθεσμα, τα μέτρα που μπορούν να μειώσουν στο ελάχιστο τον κίνδυνο υπερβάσεως των οριακών τιμών ή των ορίων συναγεμίου και να επαναφέρουν σταδιακά την κατάσταση σε ένα επίπεδο κάτω από τις τιμές ή τα όρια αυτά, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστάσεων και του συνόλου των εμπλεκόμενων συμφερόντων

(¹) ΕΕ C 183 της 4.8.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-493/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 26, παράγραφος 3 — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Δίκτυα και υπηρεσίες — Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός επείγουσας ανάγκης — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 236/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και J. Javorský)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβακίας (εκπρόσωπος: J. Čorba)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη λήψεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των μέτρων που απαιτούνται προς συμμόρφωση προς το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Σλοβακική Δημοκρατία, παραλείπουσα να μεριμνήσει ώστε οι εκμεταλλεζόμενες δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα επιχειρήσεις να θέτουν, εφόσον αυτό είναι τεχνικώς εφικτό, στη διάθεση των αρχών που επεμβαίνουν σε περίπτωση ανάγκης, όταν πρόκειται για κλήσεις προς τον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό επείγουσας ανάγκης 112, τα στοιχεία τα σχετικά με τον τόπο από τον οποίο πραγματοποιήθηκε η κλήση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας).
- 2) Καταδικάζει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 315 της 22.12.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιουλίου 2008 (Αίτηση του High Court of Ireland — Ιρλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugénie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi, Roksana Batkwoska κατά Minister of Justice, Equality and Law Reform

(Υπόθεση C-127/08) (¹)

(Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος κράτους μέλους — Μέλη οικογένειας που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών — Υπήκοοι τρίτων χωρών που εισήλθαν στο κράτος μέλος υποδοχής προτού καταστούν σύζυγοι πολίτη της Ένωσης)

(2008/C 236/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Blaise Baheten Metock, Hanette Eugénie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi, Roksana Batkwoska

κατά

Minister of Justice, Equality and Law Reform

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court, Ιρλανδία — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77) — Σύζυγος που είναι υπήκοος τρίτου κράτους — Εθνική κανονιστική ρύθμιση του κράτους μέλους υποδοχής, δυνάμει της οποίας το δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας προϋποθέτει νόμιμη διανομή σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, απαγορεύει κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, για να μπορεί υπήκοος τρίτης χώρας, σύζυγος πολίτη της Ένωσης διαμένοντας στο κράτος μέλος αυτό, του οποίου δεν είναι υπήκοος, να επικαλεστεί τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, πρέπει, πριν την έλευσή του στο κράτος μέλος υποδοχής, να διέμενε νομίμως σε άλλο κράτος μέλος.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας που είναι σύζυγος πολίτη της Ένωσης, διαμένοντας σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοος, και τον συνοδεύει ή μεταβαίνει στο κράτος μέλος υποδοχής με σκοπό την οικογενειακή επανένωση μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, ανεξαρτήτως του τόπου και της ημερομηνίας συνάψεως του γάμου τους, καθώς και του τρόπου με τον οποίον ο υπήκοος αυτός της τρίτης χώρας εισήλθε στο κράτος μέλος υποδοχής.

(¹) ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2008 (Αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κέρκυρας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Σπυρίδων Βασιλάκης, Θεόδωρος Γκισδάκης, Πέτρος Γραμμένος, Νικόλαος Γραμμένος, Θεοδόσιος Γραμμένος, Μαρία Καραβασίλη, Ελευθέριος Κοντομάρης, Σπυρίδων Κομνηνός, Θεόφιλος Μεσημέρης, Σπυρίδων Μοναστηριώτης, Σπυρίδων Μουμούρης, Νεκταρία Μέξα, Νικόλαος Παππάς, Χρήστος Βλάχος, Αλέξανδρος Γρασσέλης, Σταμάτιος Κουρτελέσης, Κωνσταντίνος Πουλημένος, Σάββας Σιδερόπουλος, Αλέξανδρος Δελλής, Μιχαήλ Ζέρβας, Ιγνάτιος Κοσκιέρης, Δημήτριος Ντάικος και Χρήστος Ντράνος κατά Δήμου Κερκυραίων

(Υπόθεση C-364/07) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Έννοιες των «διαδοχικών συμβάσεων» και των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση των συμβάσεων αυτών — Μέτρα για την αποτροπή καταχρήσεων — Κυρώσεις — Αντιμετώπιση, σε εθνικό επίπεδο, των διαφορών και καταγγελιών — Περιεχόμενο της υποχρεώσεως σύμφωνης ερμηνείας)

(2008/C 236/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Κέρκυρας

Διάδικοι

Σπυρίδων Βασιλάκης, Θεόδωρος Γκισδάκης, Πέτρος Γραμμένος, Νικόλαος Γραμμένος, Θεοδόσιος Γραμμένος, Μαρία Καραβασίλη, Ελευθέριος Κοντομάρης, Σπυρίδων Κομνηνός, Θεόφιλος Μεσημέρης, Σπυρίδων Μοναστηριώτης, Σπυρίδων Μουμούρης, Νεκταρία Μέξα, Νικόλαος Παππάς, Χρήστος Βλάχος, Αλέξανδρος Γρασσέλης, Σταμάτιος Κουρτελέσης, Κωνσταντίνος Πουλημένος, Σάββας Σιδερόπουλος, Αλέξανδρος Δελλής, Μιχαήλ Ζέρβας, Ιγνάτιος Κοσκιέρης, Δημήτριος Ντάικος και Χρήστος Ντράνος

κατά

Δήμου Κερκυραίων

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Μονομελές Πρωτοδικείο Κέρκυρας — Ερμηνεία των σημείων 1 και 2 της ρήτρας 5 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Συμβάσεις εργασίας που έχουν συναφθεί με δημόσιες αρχές — Έννοια των αντικειμενικών λόγων που δικαιολογούν τη χωρίς περιορισμούς ανανέωση των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Έννοια των διαδοχικών συμβάσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Σε περίπτωση εκπρόθεσμης μεταφοράς στην έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους μιας οδηγίας και εφόσον δεν υφίσταται άμεσο αποτέλεσμα των σχετικών διατάξεων της οδηγίας αυτής, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύουν το εσωτερικό δίκαιο, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας, υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της οδηγίας αυτής, προκειμένου να επιτευχθούν τα επιδιωκόμενα από αυτήν αποτελέσματα, προκρίνοντας την ερμηνεία των εθνικών κανόνων που είναι η πλέον σύμφωνη προς τον σκοπό αυτόν, για να καταλήξουν έτσι σε λύση συμβατή με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαίσίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου η οποία δικαιολογείται από το γεγονός και μόνον ότι προβλέπεται σε γενική νομοθετική ή κανονιστική διάταξη κράτους μέλους. Αντιθέτως, η έννοια των «αντικειμενικών λόγων» κατά την εν λόγω ρήτρα απαιτεί να δικαιολογείται η χρήση αυτού του ειδικού τύπου σχέσεων εργασίας, όπως προβλέπεται στην εθνική ρύθμιση, από την ύπαρξη συγκεκριμένων στοιχείων που άπτονται, μεταξύ άλλων, της σχετικής δραστηριότητας και των συνθηκών ασκήσεώς της.
- 3) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαίσίου για την εργασία ορισμένου χρόνου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κατ' αρχήν δεν αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως εκείνη που αποτελεί το αντικείμενο του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, βάσει της οποίας μόνον οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου μεταξύ των οποίων μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών δύνανται να θεωρηθούν «διαδοχικές» υπό την έννοια της εν λόγω ρήτρας.
- 4) Σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, εφόσον η εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους δεν περιέχει, στον σχετικό τομέα, άλλα αποτελεσματικά μέτρα για να αποφεύγεται και, εν ανάγκη, να τιμωρείται η καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, η εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο εμποδίζει την εφαρμογή ενός κανόνα του εθνικού δικαίου ο οποίος απαγορεύει με απόλυτο τρόπο, μόνο στον δημόσιο τομέα, τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου οι οποίες, έχοντας ως αντικείμενο την κάλυψη «πάγων και διαρκών αναγκών» του εργοδότη, πρέπει να θεωρηθούν καταχρηστικές. Πάντως, του αιτούντος δικαστηρίου έργο είναι, κατά την υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας που έχει, να εξακριβώσει αν η εσωτερική του έννομη τάξη δεν περιέχει άλλα τέτοια αποτελεσματικά μέτρα.
- 5) Η αρχή της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου και η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου κατ' αρχήν δεν αποκλείουν την εφαρμογή εθνικής διατάξεως κατά την οποία μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή είναι αρμόδια για την ενδεχόμενη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου

σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Πάντως, του αιτούντος δικαστηρίου έργο είναι να φροντίσει για την εξασφάλιση του δικαιώματος πραγματικής δικαστικής προστασίας, τηρουμένων των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας.

(¹) EE C 247 της 20.10.2007.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia στις 19 Ιουνίου 2008 — Federutility κ.λπ. κατά Autorità per l' energia elettrica e il gas

(Υπόθεση C-265/08)

(2008/C 236/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorigenia spa

Καθής: Autorità per l' energia elettrica e il gas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 23 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), της 26ης Ιουνίου 2003, το οποίο διέπει το άνοιγμα της αγοράς φυσικού αερίου, να ερμηνευθεί, βάσει των αρχών που απορρέουν από τη Συνθήκη ΕΕ, υπό την έννοια ότι εθνικός κανόνας (και οι μεταγενέστερες πράξεις εφαρμογής του) που διατηρεί, μετά την 1η Ιουλίου 2007, την εξουσία της εθνικής ρυθμιστικής αρχής να καθορίζει τις τιμές αναφοράς για την παροχή φυσικού αερίου στους οικιακούς πελάτες (κατηγορία αόριστη η οποία δεν αντιστοιχεί σε κάποια από τις κατηγορίες αναφοράς και δεν προϋποθέτει την αξιολόγηση ιδιαίτερων καταστάσεων κοινωνικοοικονομικής δυσχέρειας που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τον καθορισμό των εν λόγω τιμών αναφοράς), τις οποίες οι επιχειρήσεις διανομής ή πωλήσεως υποχρεούνται να περιλαμβάνουν μεταξύ των εμπορικών προσφορών τους στο πλαίσιο των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, προσκρούει στη διάταξη αυτή και στις κοινοτικές αρχές; ή

2) Πρέπει ο εν λόγω κανόνας (άρθρο 23) να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2003/55/EK (το οποίο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του αερίου, χάριν του γενικού οικονομικού συμφέροντος, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας οι οποίες μπορούν να αφορούν, μεταξύ άλλων, τις τιμές παροχής), υπό την έννοια ότι εθνικός κανόνας ο οποίος, λαμβανομένης υπόψη της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς που συνεχίζει να χαρακτηρίζεται από απουσία όρων «αποτελεσματικού ανταγωνισμού», τουλάχιστον όσον αφορά τον κλάδο των πωλήσεων χονδρικής, επιτρέπει τον καθορισμό δια της διοικητικής οδού της τιμής αναφοράς του φυσικού αερίου, η οποία πρέπει να περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς μεταξύ των εμπορικών προσφορών κάθε πωλητή προς τους οικιακούς πελάτες του στο πλαίσιο της καθολικής υπηρεσίας που παρέχει, μολονότι όλοι οι πελάτες πρέπει να θεωρούνται «ελευθερωμένοι», δεν προσκρούει στις προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 57.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-274/08)

(2008/C 236/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και P. Dejmek)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK (¹), καθόσον δεν έλαβε τα προσηκόντα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση των απαιτήσεων για ένα λειτουργικό διαχωρισμό μεταξύ των συμφερόντων διανομής και παραγωγής σε μια κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της εν λόγω οδηγίας, και καθόσον παρέλειψε να καταστήσει τη ρυθμιστική

αρχή υπεύθυνη για την εκ των προτέρων έγκριση τουλάχιστον των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Σουηδία, με βάση το ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', έχουν ενσωματωθεί στο σουηδικό δίκαιο, επικαλέστηκε διάφορες διατάξεις του νόμου περί ηλεκτρικής ενέργειας, με τις οποίες, μεταξύ άλλων, προκύπτει ότι τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί για τη δραστηριότητα δικτύου (δραστηριότητα διανομής) και ότι ο ελεγκτής της εταιρίας δικτύου εξετάζει ειδικώς του λογαριασμούς αυτούς χωριστά. Η Σουηδία υποστήριξε περαιτέρω ότι οι δαπάνες που πραγματοποιεί μια εταιρία δικτύου από κοινού με μια άλλη εταιρία πρέπει να καταλογίζονται στην εταιρία δικτύου μόνον κατά το μέρος που συνδέονται με αυτήν. Επιπλέον, η εταιρία δικτύου οφείλει να καθορίζει ένα σχέδιο εποπτείας και να μεριμνά για τη τήρησή του.

Η Επιτροπή θεωρεί ωστόσο ότι οι σαφείς απαιτήσεις σχετικά με τη διοικητική διάρθρωση που προκύπτουν από το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν ικανοποιηθεί από γενικούς κανόνες που αφορούν, για παράδειγμα, χωριστό έλεγχο των δαπανών ή από διατάξεις που επιβάλλουν κυρώσεις και είναι γενικής εφαρμογής.

Κατά τη Σουηδία, οι απαιτήσεις περί λειτουργικού διαχωρισμού ικανοποιούνται επίσης μέσω των γενικών διατάξεων περί του εταιρικού δικαίου που περιέχονται στον νόμο περί ανωνύμων εταιριών, βάσει των οποίων η μητρική και η θυγατρική εταιρία αποτελούν χωριστά νομικά πρόσωπα και υποκείμενα δικαίου.

Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι η μητρική εταιρία, υπό την ιδιότητα της ως πλειοψηφικού μετόχου, ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της ή των θυγατρικών εταιριών της, καθόσον ορισμένα σημαντικά ζητήματα εξαρτώνται από το δικαίωμα αποφάσεως των μετόχων. Μια εταιρία διανομής και η διοίκησή της ουδέποτε συνεπώς μπορεί με βάση μόνον τις γενικές διατάξεις του εταιρικού δικαίου να είναι ανεξάρτητη από τον πλειοψηφικό μέτοχο. Ομοίως, κατά την άποψη της Επιτροπής, το γεγονός ότι μια ολοκληρωμένη εταιρία λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις του νόμου περί ανωνύμων εταιριών όσον αφορά τον έλεγχο και τα όρια για τη μεταφορά αξιών δεν συνεπάγεται ότι ικανοποιείται η απαίτηση για ανεξάρτητη διοικητική διάρθρωση. Κατά την Επιτροπή, η ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', προϋποθέτει ότι υφίστανται δεσμευτικοί κανόνες που αντικατοπτρίζουν σαφώς τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών, ήτοι μια εγγύηση για το ότι ο διαχειριστής της δραστηριότητας διανομής μπορεί να ενεργεί αυτόνομα και ανεξάρτητα από την ολοκληρωμένη επιχείρηση ηλεκτρικής ενέργειας όσον αφορά τη διανομή και τους πόρους που είναι αναγκαίοι για τη λειτουργία, τη συντήρηση ή την ανάπτυξη του δικτύου. Οι απαιτήσεις αυτές δεν ικανοποιούνται από τις διατάξεις του νόμου περί ανωνύμων εταιριών.

Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας, προβλέπεται ένα σύστημα για την εκ των προτέρων έγκριση των τιμολογίων δικτύου ή, εν πάση περιπτώσει, των μεθόδων για τον υπολογισμό τους. Η Σουηδία υποστήριξε ρητώς ότι η ισχύουσα σουηδική ρύθμιση για τον υπολογισμό των τιμολογίων δικτύου, καθώς και τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν τα τιμολόγια δικτύου, βασίζονται σε ένα σύστημα στο οποίο η εποπτεία διενεργείται εκ των υστέρων, αλλ' ότι μελετάται η εισαγωγή ενός νέου συστήματος που να περιλαμβάνει μια εκ των προτέρων έγκριση και ότι πρόκειται να υποβληθεί σχετικό νομοσχέδιο στο Κοινοβούλιο μέχρι τον Ιούνιο του 2008.

Με βάση τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Σουηδία δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία 2003/54/EK στο εθνικό της δικαιο, ιδίως δε τα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', και 23, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

(¹) ΕΕ L 176, σ. 37.

ποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι αφορούν μόνον τα μέλη της οικογένειας που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή πριν από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπήκοος της Ένωσης που επιθυμούν να συνοδεύσουν ή να συναντήσουν άσκησε το δικαίωμα κυκλοφορίας που του παρέχει το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚ ή, αντιθέτως, κάθε πολίτης της Ένωσης που άσκησε το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκαταστάθηκε σε άλλο κράτος μέλος από το κράτος της ιθαγένειάς του έχει το δικαίωμα να τον συναντήσει κάποιο μέλος της οικογένειάς του χωρίς αυτό να υπόκειται σε προϋπόθεση ως προς τον χρόνο αποκτήσεως της ιδιότητας αυτής;

(¹) Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 26 Ιουνίου 2008 — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick κατά Υπουργού Εξωτερικών και Μετανάστευσης

(Υπόθεση C-276/08)

(2008/C 236/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick

Καθού: Υπουργός Εξωτερικών και Μετανάστευσης

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', 3, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38 για την τροπο-

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de Cassation (Γαλλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Société Moteurs Leroy Somer κατά Société Dalkia France και Société Ace Europe

(Υπόθεση C-285/08)

(2008/C 236/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de Cassation (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίμουσα: Société Moteurs Leroy Somer

Ανααιρεσίβλητες: Société Dalkia France, Société Ace Europe

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 9 και 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης από ελαττωματικά προϊόντα (¹), την έννοια ότι απαγορεύεται η ερμηνεία εθνικού δικαίου ή πάγιας εθνικής νομολογίας κατά τρόπο που να επιτρέπεται στον ζημιωθέντα να ζητεί την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο χρησιμοποιήθηκε πράγματι για τον σκοπό αυτό, εφόσον ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας;

(¹) ΕΕ L 210, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Milano (Ιταλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Crocefissa Savia κ.λπ. κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca κ.λπ.

(Υπόθεση C-287/08)

(2008/C 236/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Ευαγόμενοι: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo, Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί ο νομοθέτης κράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεσπίζει διάταξη που, ενώ θεωρητικά αποτελεί διάταξη για αυθεντική ερμηνεία, έχει στην πραγματικότητα καινοτόμο περιεχόμενο και, ειδικότερα, μπορεί να προσδώσει αναδρομικά στην «ερμηνευόμενη» διάταξη διαφορετικά αποτελέσματα από τα αποτελέσματα που της προσέδιδαν προηγουμένως η κρατούσα νομολογία των δικαστηρίων ουσίας και η πάγια νομολογία των ανώτατων δικαστηρίων;
- Επηρεάζεται η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα από τη δυνατότητα χαρακτηρισμού της μεταγενέστερης διάταξης όχι ως νέας διάταξης με αναδρομικά αποτελέσματα, αλλά ως γνήσια

ερμηνευτικής, με δεδομένο ότι ο χαρακτηρισμός αυτός είναι σύμφωνος μόνο με την ερμηνεία την οποία προσέδιδε στο αρχικό κείμενο η μειοψηφία της νομολογίας των δικαστηρίων ουσίας και η οποία όμως έχει απορριφθεί επανειλημμένα από τα ανώτατα δικαστήρια;

- Επηρεάζεται, και, αν ναι, πώς, η εκτίμηση, είτε στη μία είτε σε αμφότερες τις περιπτώσεις αυτές, του συμβατού μιας τέτοιας διάταξης με το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα με τις αρχές που διέπουν τον χαρακτηρισμό της δίκης ως «δίκαιης», από το γεγονός ότι διάδικος είναι το ίδιο το Δημόσιο και ότι η εφαρμογή της μεταγενέστερης διάταξης επιβάλλει στον δικαστή να απορρίπτει τις αγωγές ή προσφυγές κατά του Δημοσίου;
- Ποιοι είναι, ενδεικτικά, οι «επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν, ενδεχομένως ακόμη και κατά παρέκκλιση από την απάντηση που θα έπρεπε να δοθεί κανονικά στα παραπάνω ερωτήματα 1, 2 και 3, την αναγνώριση αναδρομικών αποτελεσμάτων σε μια διάταξη νόμου που εφαρμόζεται στον τομέα του αστικού δικαίου και στις σχέσεις ιδιωτικού δικαίου, έστω και αν οι σχέσεις αυτές έχουν συναφθεί με δημόσιους φορείς;
- Καταλέγονται μεταξύ των λόγων αυτών ορισμένοι οργανωτικοί λόγοι σαν αυτούς που παρέθεσε το ιταλικό Corte di Cassazione στις αποφάσεις του 618, 677 και 11922/2008 για να δικαιολογήσει, αναφερόμενο ιδίως στην ανάγκη «διεκπεραίωσης μιας ευρύτατης οργανωτικής αναδιάρθρωσης», την έκδοση της ρύθμισης για την ένταξη στο Δημόσιο του διοικητικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης έξι σχεδόν έτη μετά την ίδια την ένταξη;
- Εν πάση περιπτώσει, οφείλει το εθνικό δικαστήριο να προσδιορίζει, εφόσον ο εθνικός νόμος σιωπά, τους «επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος» που θα μπορούσαν —σε περίπτωση εκκρεμοδικίας και κατά παρέκκλιση από την αρχή της «ισότητας των όπλων κατά τη δίκη»— να δικαιολογήσουν την έκδοση ρύθμισης με αναδρομική ισχύ, η οποία θα ήταν ικανή να ανατρέψει την έκβαση της δίκης, ή, αντίθετα, πρέπει το εθνικό δικαστήριο να περιορίζεται να εξετάζει το συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο των λόγων μόνο στους οποίους έχει στηρίξει ρητά τις επιλογές του ο νομοθέτης του οικείου κράτους;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Λουξεμβούργο) στις 7 Ιουλίου 2008 — Ειρήνη Μπογιατζή, σύζυγος Βεντούρα κατά Deutscher Luftpool, Εταιρίας Luxair SA, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και Le Foyer Assurances SA

(Υπόθεση C-301/08)

(2008/C 236/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Ειρήνη Μπογιατζή, σύζυγος Βεντούρα

Ανααιρεσίβλητοι: Deutscher Luftpool, Εταιρία Luxair (société luxembourgeoise de navigation aérienne) SA, Ευρωπαϊκές Κοινότητες, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και Le Foyer Assurances SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων σχετικά με τις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, που υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 12 Οκτωβρίου 1929, όπως τροποποιήθηκε στη Χάγη στις 28 Σεπτεμβρίου 1955, στην οποία αναφέρεται ο κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 ⁽¹⁾, μέρος των κανόνων της κοινοτικής εννόμου τάξεως που έχει την αρμοδιότητα να ερμηνεύει το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ;
- 2) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1997, για την ευθύνη του αερομεταφορέως σε περίπτωση ατυχήματος, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο του ατυχήματος, δηλαδή στις 21 Δεκεμβρίου 1998, την έννοια ότι για τα ζητήματα που δεν ρυθμίζει ρητώς εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις πτήσεις μεταξύ κρατών μελών της Κοινότητας οι διατάξεις της Συμβάσεως της Βαρσοβίας, ειδικότερα το άρθρο 29 αυτής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 29 της Συμβάσεως της Βαρσοβίας, σε σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) 2027/97, την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό προθεσμία των δύο ετών μπορεί να ανασταλεί ή να διακοπεί ή ότι ο αερομεταφορέας ή ο ασφαλιστής του μπορούν να παραιτηθούν από το δικαίωμα επικλήσεως αυτής της διατάξεως με πράξη τους την οποία το εθνικό δικαστήριο έκρινε ως συνεπαγόμενη αναγνώριση ευθύνης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1997, για την ευθύνη του αερομεταφορέως σε περίπτωση ατυχήματος (ΕΕ L 285, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Rosalba Alassini κατά Telecom Italia SpA

(Υπόθεση C-317/08)

(2008/C 236/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Ischia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Rosalba Alassini

Εναγομένη: Telecom Italia SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στην οδηγία 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾, στην οδηγία 1994/44/ΕΚ ⁽²⁾, στη σύσταση 2001/310/ΕΚ ⁽³⁾ της Επιτροπής και στην οδηγία 1998/257/ΕΚ ⁽⁴⁾ άμεσα δεσμευτική ισχύ και έχουν μήπως την έννοια ότι οι διαφορές «σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, που αφορούν τη μη τήρηση των διατάξεων περί καθολικής υπηρεσίας και τα δικαιώματα των τελικών χρηστών που προβλέπονται από τις νομοθετικές διατάξεις, τις αποφάσεις της Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (της Εγγυητικής Αρχής στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών), τους όρους των συμβάσεων και τους κανόνες συμπεριφοράς των επιχειρήσεων» (διαφορές που προβλέπονται στο άρθρο 2 της απόφασης 173/07/CONS της Εγγυητικής Αρχής) δεν χρειάζεται να υποβάλλονται στην υποχρέωση απόπειρας συμβιβασμού που προβλέπεται επί ποινή απαραδέκτου της ένδικης προσφυγής, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις του κοινοτικού δικαίου υπερισχύουν του κανόνα που απορρέει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης της Εγγυητικής Αρχής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ L 171, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 109, σ. 56.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 115, σ. 31 (σύσταση της Επιτροπής).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Filomena Califano κατά Wind SpA

(Υπόθεση C-318/08)

(2008/C 236/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Ischia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Filomena Califano

Εναγομένη: Wind SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στην οδηγία 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾, στην οδηγία 1994/44/ΕΚ ⁽²⁾, στη σύσταση 2001/310/ΕΚ ⁽³⁾ της Επιτροπής και στην οδηγία 1998/257/ΕΚ ⁽⁴⁾ άμεσα δεσμευτική ισχύ και έχουν μήπως την έννοια ότι οι διαφορές «σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, που αφορούν τη μη τήρηση των διατάξεων περί καθολικής υπηρεσίας και τα δικαιώματα των τελικών χρηστών που προβλέπονται από τις νομοθετικές διατάξεις, τις αποφάσεις της Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (της Εγγυητικής Αρχής στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών), τους όρους των συμβάσεων και τους κανόνες συμπεριφοράς των επιχειρήσεων» (διαφορές που προβλέπονται στο άρθρο 2 της απόφασης 173/07/CONS της Εγγυητικής Αρχής) δεν χρειάζεται να υποβάλλονται στην υποχρέωση απόπειρας συμβιβασμού που προβλέπεται επί ποινή απαραδέκτου της ένδικης προσφυγής, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις του κοινοτικού δικαίου υπερισχύουν του κανόνα που απορρέει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης της Εγγυητικής Αρχής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ L 171, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 109, σ. 56.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 115, σ. 31 (σύσταση της Επιτροπής).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Lucia Anna Giorgia Iacono κατά Telecom Italia SpA

(Υπόθεση C-319/08)

(2008/C 236/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Ischia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Lucia Anna Giorgia Iacono

Εναγομένη: Telecom Italia SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στην οδηγία 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾, στην οδηγία 1994/44/ΕΚ ⁽²⁾, στη σύσταση 2001/310/ΕΚ ⁽³⁾ της Επιτροπής και στην οδηγία 1998/257/ΕΚ ⁽⁴⁾ άμεσα δεσμευτική ισχύ και έχουν μήπως την έννοια ότι οι διαφορές «σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, που αφορούν τη μη τήρηση των διατάξεων περί καθολικής υπηρεσίας και τα δικαιώματα των τελικών χρηστών που προβλέπονται από τις νομοθετικές διατάξεις, τις αποφάσεις της Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (της Εγγυητικής Αρχής στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών), τους όρους των συμβάσεων και τους κανόνες συμπεριφοράς των επιχειρήσεων» (διαφορές

που προβλέπονται στο άρθρο 2 της απόφασης 173/07/CONS της Εγγυητικής Αρχής) δεν χρειάζεται να υποβάλλονται στην υποχρέωση απόπειρας συμβιβασμού που προβλέπεται επί ποινή απαραδέκτου της ένδικης προσφυγής, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις του κοινοτικού δικαίου υπερισχύουν του κανόνα που απορρέει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης της Εγγυητικής Αρχής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ L 171, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 109, σ. 56.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 115, σ. 31 (σύσταση της Επιτροπής).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) στις 15 Ιουλίου 2008 — Multiservice Srl κατά Telecom Italia SpA

(Υπόθεση C-320/08)

(2008/C 236/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Ischia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Multiservice Srl

Εναγομένη: Telecom Italia SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στην οδηγία 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾, στην οδηγία 1994/44/ΕΚ ⁽²⁾, στη σύσταση 2001/310/ΕΚ ⁽³⁾ της Επιτροπής και στην οδηγία 1998/257/ΕΚ ⁽⁴⁾ άμεσα δεσμευτική ισχύ και έχουν μήπως την έννοια ότι οι διαφορές «σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, που αφορούν τη μη τήρηση των διατάξεων περί καθολικής υπηρεσίας και τα δικαιώματα των τελικών χρηστών που προβλέπονται από τις νομοθετικές διατάξεις, τις αποφάσεις της Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (της Εγγυητικής Αρχής στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών), τους όρους των συμβάσεων και τους κανόνες συμπεριφοράς των επιχειρήσεων» (διαφορές που προβλέπονται στο άρθρο 2 της απόφασης 173/07/CONS της Εγγυητικής Αρχής) δεν χρειάζεται να υποβάλλονται στην υποχρέωση απόπειρας συμβιβασμού που προβλέπεται επί ποινή απαραδέκτου της ένδικης προσφυγής, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις του κοινοτικού δικαίου υπερισχύουν του κανόνα που απορρέει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης της Εγγυητικής Αρχής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ L 171, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 109, σ. 56.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 115, σ. 31 (σύσταση της Επιτροπής).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία)** στις 16 Ιουλίου 2008 — **Ovidio Rodríguez Mayor, Pilar Pérez Boto, Pedro Gallego Morzillo, Alfonso Francisco Pérez, Juan Marcelino Gabaldón Morales, Marta María Maestro Campo και Bartolomé Valera Huete** κατά κληρονόμων εξ αδιαθέτου **Rafael de las Heras Dávila, Sagrario de las Heras Dávila και Fondo de Garantía Salarial**

Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον Κοινοτικό Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των εργαζομένων, ο οποίος εγκρίθηκε στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1989 στο Στρασβούργο;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 16.

(Υπόθεση C-323/08)

(2008/C 236/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Ovidio Rodríguez Mayor κ.λπ.

Εφεσίβλητοι: Κληρονόμοι εξ αδιαθέτου Rafael de las Heras Dávila

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει το άρθρο 51 του ισπανικού Estatuto de los Trabajadores στις υποχρεώσεις που επιβάλλει η οδηγία 98/59/EK (¹) του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, αποκλείοντας από το περιεχόμενο της έννοιας αυτής τις απολύσεις για οικονομικούς και τεχνικούς λόγους, καθώς και για λόγους οργανώσεως ή παραγωγής, και μη διευρύνοντας το περιεχόμενο αυτής, έτσι ώστε να περιλαμβάνει τις απολύσεις για όλους τους λόγους που δεν συνδέονται άμεσα με τον ίδιο τον εργαζόμενο;
- 2) Αντιβαίνει επίσης στην οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, η νομοθετική διάταξη του άρθρου 49.1.g του Estatuto de los Trabajadores, η οποία προβλέπει για τους εργαζομένους που χάνουν τη θέση εργασίας τους λόγω του θανάτου, της συνταξιοδότησεως ή της ανικανότητας προς εργασία του εργοδότη, αποζημίωση που περιορίζεται στον μισθό ενός μηνός, αποκλείοντάς τους από τη ρύθμιση του άρθρου 51 του ίδιου νόμου, κατά παράβαση των άρθρων 1, 2, 3, 4 και 6 της ως άνω οδηγίας;
- 3) Αντιβαίνει η ισπανική ρύθμιση περί ομαδικής απολύσεως και, συγκεκριμένα, τα άρθρα 49.1.g και 51 του Estatuto de los Trabajadores, στο άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατία της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-328/08)

(2008/C 236/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και I. Koskinen)

Καθή: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/35/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντάς τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2007.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 56.

Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-365/06) ⁽¹⁾

(2008/C 236/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 18.11.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-31/08) ⁽¹⁾

(2008/C 236/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Meyer-Falk κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-251/06)

(2008/C 236/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Meyer-Falk (Bruchsal, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) (εκπρόσωπος: S. Crosby, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2006, να μην του επιτρέψει την πρόσβαση σε δύο έγγραφα σχετικά με την καταστολή του οργανωμένου εγκλήματος και τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος στη Βουλγαρία. Προηγουμένως, ο προσφεύγων είχε ζητήσει την παροχή του ευεργετήματος πένιας, το οποίο του παρασχέθηκε με διάταξη του Πρωτοδικείου, της 29ης Ιανουαρίου 2008.

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι η καθής ενήργησε κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, δεδομένου ότι απέρριψε το αίτημα του προσφεύγοντος να του επιτραπεί πρόσβαση στα έγγραφα, μολονότι επετράπη στο κοινό η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, πλην του προσφεύγοντος.

Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής εφήρμοσε το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾, κατά τρόπο που συνιστά προφανή υπέρβαση των ορίων της διακριτικής της εξουσίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2008 — X Technology Swiss GmbH κατά ΓΕΕΑ — Ipko-Amcors (First-On-Skin)

(Υπόθεση T-273/08)

(2008/C 236/24)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Ελβετία) (εκπρόσωπος: A. Herbertz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ipko-Amcors BV (Zoetermeer, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 15ης Μαΐου 2008, στην υπόθεση R 281/2007-4 κατά τρόπο ώστε να απορρίψει την ανακοπή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «First-On-Skin» για προϊόντα των κλάσεων 18, 23 και 25 (αριθ. αιτήσεως καταχώρισεως 4 019 981).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η εταιρία Ipko-Amcors BV.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «FIRST» για προϊόντα της κλάσεως 25 (αριθ. καταχωρίσεως για τις χώρες Μπενελούξ 401 666), καθόσον η ανακοπή στρέφεται κατά της καταχωρίσεως για προϊόντα της κλάσεως 25.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως: Μη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Αγωγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Al-Aqsa κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-276/08)**

(2008/C 236/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ενάγον: Al-Aqsa (Heerlen, Ολλανδία) (εκπρόσωποι: J. Pauw και M. Uiterwaal, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του ενάγοντος

Το ενάγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στο ενάγον αποζημίωση που να ανέρχεται σε 10 600 000 ευρώ πλέον τόκων από την ημερομηνία της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί ή, τουλάχιστον, στο ποσό που θα καθορίσει το Πρωτοδικείο·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το ενάγον ζητεί να αποκατασταθεί η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη καθώς με την απόφαση 2003/480/EK του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2003 ⁽¹⁾ εγγράφηκε στον κατάλογο των προσώπων επί των οποίων έχει εφαρμογή ο κανονισμός 2001/2580/EK ⁽²⁾. Στη συνέχεια, η εγγραφή του ενάγοντος διατηρήθηκε σε κάθε αναθεώρηση του καταλόγου αυτού.

Το ενάγον προβάλλει ότι για διάφορους λόγους οι αποφάσεις αυτές δεν είναι σύννομες. Το ενάγον ισχυρίζεται πρώτα ότι η απόφαση 2006/379/EK της 29ης Μαΐου 2006 ⁽³⁾ ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο λόγω αντιθέσεως με την επιταγή εμπεριστατωμένης αιτιολογίας ⁽⁴⁾. Το ενάγον διατείνεται περαιτέρω ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου έχουν διάφορες ουσιαστικές ελλείψεις. Εν προκειμένω, παραπέμπει στους ισχυρισμούς που προέβαλε στις υποθέσεις T-327/03 και T-348/07, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου ⁽⁵⁾.

Κατά το ενάγον, πρόκειται για κατάφωρες προσβολές ατομικών δικαιωμάτων, οι οποίες έτσι δικαιολογούν την επιδίκαση αποζημίωσης. Η ζημία που υπέστη το ενάγον συνίσταται σε προσβολή

της φήμης του και σε ηθική βλάβη, για τις οποίες το Συμβούλιο είναι υπεύθυνο από τις 28 Ιουνίου 2003, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος των κοινοτικών μέτρων.

⁽¹⁾ Απόφαση για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/974/EK (ΕΕ L 160, σ. 81).

⁽²⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της αποφάσεως 2005/930/EK (ΕΕ L 144, σ. 21).

⁽⁴⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2007, T-327/03, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

⁽⁵⁾ ΕΕ 2003, C 289, σ. 30, και ΕΕ 2007, C 269, σ. 61.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Bayer Healthcare κατά ΓΕΕΑ — Laboratorios ERN (CITRACAL)**(Υπόθεση T-277/08)**

(2008/C 236/26)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer Healthcare LLC (Morristown, Ηνωμένες Πολιτείες) (Εκπρόσωπος: M. Edenborough, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratorios ERN, SA (Sant Just Desvern, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 5ης Μαΐου 2008, στην υπόθεση R 459/2007-4· και

— να καταδικάσει το καθού ή, επικουρικώς, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα. Όπως επικουρικώς, να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα (πρώην Mission Pharmacal Company)

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CITRACAL» για προϊόντα της κλάσεως 5, αίτηση αριθ. 1 757 855

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών (πρώην Laboratorios Diviser-Aquilea, SL)

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το ισπανικό σήμα «CICATRAL» αριθ. 223 532 για προϊόντα των κλάσεων 1 και 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή για όλα τα εξεταζόμενα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων για την απόδειξη της χρήσης και, ειδικότερα, όσον αφορά το ζήτημα της δέουσας μετάφρασης των προϊόντων για τα οποία χρησιμοποιούνταν το αντιταχθέν κατά τη διαδικασία ανακοπής σήμα. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης μεταξύ των εξεταζόμενων σημάτων.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2008 — People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-284/08)

(2008/C 236/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Spitzer, lawyer και D. Vaughan, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2008/583/EK του Συμβουλίου κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, η προσφεύγουσα ζητεί, κατά το μέτρο που την αφορά, τη μερική ακύρωση της απόφασης 2008/583/EK του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008 ⁽¹⁾ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιορι-

στικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/EK.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι, κατά το μέρος που έχει περιλάβει την προσφεύγουσα στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργάνωσεων, δεν υπήρχε κατά τον χρόνο λήψεως της σχετικής απόφασης αρμόδια εθνικής αρχής που να αιτιολογεί επαρκώς την απόφαση αυτή. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι, αν και υποτίθεται ότι στηρίζεται σε «νέες πληροφορίες» και σε απόφαση άλλης αρμόδιας αρχής πλην του Ηνωμένου Βασιλείου, οι αποδείξεις στις οποίες στηρίχθηκε το Συμβούλιο δεν γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα πριν τη λήψη της απόφασης. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι ουδεμία αιτιολογία παρασχέθηκε ως προς τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες αυτές θεωρούνται νέες ή ουσιαστικές.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη χωρίς την προσήκουσα αξιολόγηση των νέων πληροφοριών και του κατά πόσο οι πληροφορίες αυτές συνιστούν συγκεκριμένη και αξιόπιστη απόδειξη της εμπλοκής της προσφεύγουσας σε τρομοκρατικές ενέργειες, βάσει της οποίας το Συμβούλιο μπορούσε να εκδώσει απόφαση.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η διαδικασία λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης προσβάλλει το δικαίωμα για προηγούμενη ακρόαση της προσφεύγουσας και τα θεμελιώδη δικαιώματά της. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι περιστάσεις υπό τις οποίες ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση ισοδυναμούν με κακή χρήση ή κατάχρηση εξουσίας και/ή διαδικασιών.

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 188, σ. 21.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2008 — Inditex κατά ΓΕΕΑ/-Marín Díaz de Cerio (Λεκτικό σήμα OFTEN)

(Υπόθεση T-292/08)

(2008/C 236/28)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Indusrtia de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri και A. Castán Pérez--Gómez, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί ως εμπροθέσμως και παραδεκτός ασκηθείσα την προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος του ΓΕΕΑ, της 24ης Απριλίου 2008, και, κατόπιν της κατάλληλης διαδικασίας, να εκδώσει απόφαση που να ακυρώνει την ως άνω απόφαση, όσον αφορά το σύνολο ή μέρος των προϊόντων για τα οποία απορρίφθηκε η αίτηση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «OFTEN» (αίτηση καταχώρισεως 2 798 270), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 18, 25 και 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ισπανικά σήματα (λεκτικό και εικονιστικό) «OLTEN» και ισπανικό εικονιστικό «OLTENWATCH», για προϊόντα της κλάσεως 14.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Κυρίως, παράβαση των άρθρων 61, παράγραφος 1, και 62, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και, επικουρικώς, παράβαση των άρθρων 43, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.